

Udtrykket „sjernt“ kun kan tænkes paa et Lidsrum af 4 Aar, og det staar til den ærede Minister selv at indlede Forhandling og fremme Sagen; thi den ærede Minister har, saavidt jeg veed, Formanden for Bestyrelsen i sit eget Ministerium, saa det er saa nemt som muligt. (Indsigelse af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet). Den Erklæring, som er afgiven af Arkitekten, og som Mindretallet har aftrykt under sin Betænkning, tyder ikke paa, at man overhovedet kan faae nogen Anstalt i Gang, uden at foretage Byggeforandringer, og det vil tage akkurat samme Tid, enten der bygges paa Valby Bakke eller paa et andet Sted i Kjøbenhavns Omegn. Der kan ligesaa godt reises en Anstalt for uhelbredelige Aandsvage paa Gamle Bakkehuses Grund, som den kan reises et andet Sted; det vil akkurat tage samme Tid — det skulde da være, at Murstenene vare kjøbt, og at Alt var færdigt. Den ærede Minister har imidlertid erklæret, at der ikke er Tale om nogen Plan, medens der derimod ved Gamle Bakkehuse foreligger en dertil egnet Grund, adskilt fra Omgivelserne og egnet til derpaa at bygge. Jeg kan derfor heller ikke paa nogen Maade indrømme, at Sagen bliver skudt ud i en ubestemmelig Fremtid derved, at nærværende Lovforslag ikke fremmes. Jeg tror, at mange ærede Medlemmer have saavel af Lovforslaget som af Betænkningen faaet det Indtryk, at denne Sag ikke er tilstrækkelig forbedret endnu til Afgjørelse. Jeg kan hverken finde Lovforslagets Motiver eller det ærede Flertallets Betragtning særdeles overbevisende. De Indvendinger, det ærede Mindretal har fremsført, have en langt betydeligere Vægt. Jeg kan derfor ikke Andet end tilraade, at man standser Sagen; men jeg vil, forinden jeg kommer med mit Forslag, sige, at det forsaavidt gjør mig ondt at være den hæderlige og høit fortjente Mand, fra hvem dette Forslag er udgaaet, imod; men jeg kan, med al Høilagelse for ham og med Anerkjendelse af hans betydelige Evner i den Retning, paa ingen Maade indrømme, at det er sundt, at en Mand paa een gang vil have saamange forskellige Ting og sprede sine Evner i mange forskellige Retninger. Naar en Mand allerede bestyrer 10 Anstalter og er fremkommen med Forslag til en 11te, og denne vil jo blive den 12te, saa tror jeg virkelig, at der er Grund til at ligefrem Kjerlighed og Omsorg for ham hellere at lade denne Sag foreløbig hvile. Jeg tillader mig derfor i Forbindelse med den ærede 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds (Jessen) og den ærede 4de Landssthingsmand for 10de Kreds (Naben) at stille følgende Forslag til en Dagsorden: „Det Landsstinget udtaler sin Samstemning i Regjeringens Ønske om snar Tilvebringelse af et Asyl for uhelbredelige Aandsvage, men tillige tilkræber den Anskuelse, at Staten helst bør tage dette Foretagende saavel-

som Ledelsen af aandsvage Børns Undervisning i sin Haand, gaar den over til næste Sag paa Dagsordenen“. En Afkrift af Dagsordenen er alt givet til den ærede Formand.

Den fungerende Formand: Der foreligger altsaa nu som Gjenstand for Forhandling Forslag til en Dagsorden, stillet af 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds, 1ste Landssthingsmand for 10de Kreds, og som jeg skal gjentage. (Forslaget oplæses). Jeg skal give den ærede 3die Landssthingsmand for 7de Kreds Ordet i den Forudsætning, at han ønsker at fastholde det ogsaa efter den Vending, Sagen har taget.

S. Pedersen: Da jeg har faaet Ordet, vil jeg benytte det til at tale om den stillede Dagsorden. Det har været mig en Sorg at se den Behandling, som denne Sag har været Gjenstand for. Det har allerede ved 1ste Behandling ikke været godt, hvad der blev sagt af den sidste ærede Taler. Det har naturligvis gjentaaget sig her idag og faaet et bestemt Udtryk i den indgivne Dagsorden, og det kan ikke undre mig, at man, naar man ser paa Sagen med det Ølsigt, det ærede Medlem har, og har den Opfattelse, som er kommen tilorde i hans Foredrag baade forrige Gang og idag, man da ikke kan finde Lovforslagets Motiver eller Flertallets Motiver overbevisende, thi det er overmaade vanskeligt at komme til en Overbevisning om en Sag, naar man ikke har den alvorlige Villie at ville se paa den med milde Øine. Jeg tror, at det ærede Medlem gjorde sig skyldig i adskillige Urigtigheder, men man er jo nu naturligvis afskaaren fra at komme ind paa Paavísningen heraf, da det nu kun er den foreslaaede Dagsorden, der er til Behandling. Naar jeg siger, at jeg beklager, at der er fremkommen en Dagsorden, og at denne Sag skulde faae en saadan Afslutning, er det af de samme Grunde, som ere fremkomne fra den ærede Ordfører (Berg) og andre ærede Medlemmer af Udvalget, saavel som fra den ærede Minister, nemlig Beklagelsen over, at denne Sag derved vil trække i Langdrag, og fordi hverken det ærede Mindretal eller den ærede Forslagsstiller af Dagsordenen kan give os nogen Borgen for, hvor lang Tid der vil hengaa, inden Sagen kan foreligge færdig. Saa Meget er alt Fald Alle bekendt, at skal Sagen nu først paany overveies, snart af den ene Bestyrelse, snart af den anden, snart i denne Kommission og snart i hin Institution, og der skal undersøges, hvorvidt der overhovedet skal gjøres Noget, og hvorledes det skal gjøres, og der derpaa skal indledes det skal behandles med forskellige og udarbejdes Forslag, og disse skulle gennemgaa en lang Skærnsild paa alle de Stadier, de have at gennemgaa, inden de